

Source : โพสต์ทูเดย์

Date : 14 S.A. 2551

Page :

B5

No :

51618544

ຫສວງພ່ອສະວົງ ບຣີສຸທຸໂໄຣ

ຄາບໄມລາຍ

ຕ້ານລາຍພະ:

ປີ...ນັດກົດ ອັຈຈິນາອອງ

B5
ໃຫວຽດນໍາເອກແກ່ເກົ່າມືອງເຊີມພວກ

ທີ່ ລັກອຮມຕອນທີ່ຂອງອົງຄສມເດືອພະໄຕ ສົມມາສັນພຸຖອເຈົ້າ ທີ່ບັນທຶກອູນໃນພະໄຕປົງກູກ ແສດດຶງລັກນະຂອງຜູ້ນັວຂອງເປັນກົກຂູ ເພື່ອອາຍຸມາກແລ້ວໄວ້ອ່າຍ່າງນ່າສັນໃຈ...

ອົງຄສມເດືອພະໄຕສົມມາສັນພຸຖອເຈົ້າຕັກສົງຜູ້ນັວຂອງເກົ່າໄວ້ວ່າ

“ດູກ່ອນກົກຂູທັງຫລາຍ ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ຜູ້ປະກອນດ້ວຍອະນຸມາດ 5 ປະກາດທາໄດ້ຍາກອະນຸມາດ 5 ປະກາດເມືນໄດ້

1.ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ທີ່ລະເອີຍຄອ້ອນ ຖາໄດ້ຍາກ

2.ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ຄມນູຣົນດ້າຍອາກັນກົງຢາກທາໄດ້ຍາກ

3.ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ເປັນຜູ້ຄົງແກ່ເຮັນທາໄດ້ຍາກ

4.ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ເປັນພະຫວັນກົດົກ (ຜູ້ສອນອະນຸມາດ) ຖາກຳໄດ້ຍາກ

5.ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ເປັນຜູ້ກອງພະຫວັນຍາທາໄດ້ຍາກ

ດູກ່ອນກົກຂູທັງຫລາຍ ກົກຂູນວັນເມືອແກ່ ທີ່ປະກອນດ້ວຍອະນຸມາດ 5 ປະກາດເທົ່ານັ້ນແລ້ວທາໄດ້ຍາກ”

ສໍາຫວັນ ທລວພ່ອສຽງ ບຣີສຸທຸໂໄຣ ແກ່ວັດດ້ານວຸດທິນອິນ ອ.ສວ. ຈ.ຊຸມພຣ ທ່ານເມີນທີ່ໃນຕົວອຍ່າງອັນທາໄດ້ຍາກຍິ່ງຂອງກົກຂູນວັນເມືອແກ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອະນຸມາດ 5 ປະກາດ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນພະໄຕປົງກູກເຂົາໄວ້ອ່າຍ່າງຄຽນດ້ານ

ທລວພ່ອສຽງ ມີນາມເດີມວ່າ ສຽງ ແກ່ທ່ານ ເກີດແຈ້ວວັນທີ 3 ໂມ.ຍ. ພ.ກ. 2452 ທີ່ນ້າມນາຄາມຕ.ນາໂພ້ ອ.ສວ. ຈ.ຊຸມພຣ ສົວິດໃນວັນເຫັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອະນຸມາດ 5 ປະກາດ ຕ້ອງກໍາພຽບມາດຕັ້ງແຕ່ອາຍຸ 7 ຂວານ ຈຶ່ງຕ້ອງ

มาอาศัยอยู่กับคุณตา โดยคุณตาได้นำท่านไปด้วยให้อัญญิคหพระอาจารย์คำ จนทูลไส เจ้าคณะ อำเภอสวี และเจ้าอาวาสวัดสวี ซึ่งหลวงพ่อสร้างได้เริ่มต้นอ่านเขียนเรียนหนังสือ และศึกษาจนจบชั้น ป.4 ที่โรงเรียนประชาบาล วัดสวี

ต่อมาท่านจึงไปศึกษาต่อที่โรงเรียนรัฐบาลประจำอำเภอ จนจบชั้น ม.1 จังหยุดเรียน เพราะพระอาจารย์ไม่มีปัจจัยที่จะส่งเสียให้ท่านได้เรียนต่อ จากนั้นท่านจึงได้ออกจากวัดและเดินทางออกเสาะแสวงหาความรู้ไปเรื่อยโดยช่วงอายุ 16-17 ปี ท่านได้ศึกษาทางไสยาสศาสตร์จนมีวิชาแก่กล้า สามารถทำพิธีทางไสยาสศาสตร์ได้หลายอย่าง รวมทั้งการกระทำของผู้ที่ถูกคุณレイ

ครั้นอายุ 17 ปี จึงได้สมควรเป็นครูประชาบาลสอนที่โรงเรียนประชาบาล วัดหัวเขา อ.สวี และสมควรเข้ารับทุนศึกษาหลักสูตรครูมูลของรัฐบาลจนจบและได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งครูใหญ่ที่โรงเรียนประชาบาลในอำเภอ และบ้ายามาดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนประดิษฐ์ช่างในตัว จ.ชุมพร

หลวงพ่อสร้างได้ลั่นรสมความลงบวเกินรุ่น ก้าวสำคัญครั้งแรก เมื่ออายุได้ 23 ปี โดยท่านได้ขอลาออกจากเพื่ออุปสมบทตามประเพณีเป็นเวลา 15 วัน ที่วัดดอนสะท้อน ต.ปากแพะ อ.สวี จ.ชุมพร ขณะที่บวชอยู่ ท่านได้ศึกษาพระธรรมนิยมและฝึกนั่งสมาธิเอง โดยไม่ได้ปรึกษากับใครใดๆ ปรากฏว่าจิตใจสงบมากจนรู้สึกมีความสุขจนไม่อยากลาลิกขชา แต่สุดท้ายต้องจำใจลาลิกขชา เนื่องจากต้องกลับมาทำงานเพื่อใช้ทุนรัฐบาล

ท่านทำงานเป็นครูใหญ่โรงเรียนประดิษฐ์ชั่วอายุ 8 ปี จึงลาออกจากราชการมาประจำอยู่อาชีพสวนตัว ด้วยการรับเหมาปลูกสร้าง รับจ้างทำเฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ต่างๆ เรียบไปในแบบจังหวัดภาคใต้ มีได้ลงหลักปักฐาน ณ แห่งนี้

ใช้ชีวิตร้าวสอญ্ঞาน้อย 58 ปี ท่านจึงหันหลังให้กับงานโภคและมุ่งสู่เส้นทางแห่งมรรค

ในอัตรัชประดิษฐ์ช่องท่าน บ้านที่หัวช่วงเวลาเนี้ย เอาไว้ว่า วันหนึ่งหลังจากมีงานเลี้ยงเพื่อนที่ทำงานร่วมกัน ท่านได้เข้าจักรายานกลับบ้านในเวลาค่ำ และได้หลับรถลิบล็อตที่วิ่งสวนมา จนตกลงไปในดูดูช้างตันนน แต่กลับไม่ได้รับบาดเจ็บ ท่านจึงคิดสังหรณ์ใจว่า หากมีชีวิตเป็นราواส สักวันหนึ่งคงประสบอันตรายดึงชีวิต

คล้อยหลังเพียง 7 วัน ท่านก็ประสบอุบัติเหตุ อิอกครั้ง โดนรถสองແเกวทับเสียชีวิตชั่วขณะที่จักรายานล้มลงจนตื้ดแตกท่านจึงค่อนข้างแน่ใจว่าหากไม่บวชคงต้องตายในอย่างแน่นอน

ระหว่างนั้นท่านได้มีโอกาสกลับมาเยี่ยมน้าที่อาศัยอยู่ใน อ.สวี และทราบข่าวจากน้าว่าพระอาจารย์ทองเชื้อ รูดสิริ ศิษย์กรรมฐานของหลวงปู่ช้าง อนาคต ศิษย์รุ่นใหญ่ของพระอาจารย์มัน ภูวิทุตติ มากำพราญาอยู่ที่วัดถ้ำวัญเมือง จังให้น้าพาไปพบ

เมื่อได้พบพระอาจารย์ทองเชื้อ หลวงพ่อสร้างได้สอบถามถึงการทำ samae กារuna และภานต่างๆ เมื่อถ้าบลัมเป็นราواส ท่านก็เคยฝึก samae ภานจนเกิดมองเห็นนิมิตต่างๆ มาบ้างแล้ว ซึ่งพระอาจารย์ทองเชื้อก็ได้อธิบายให้ฟัง ท่านจึงคิดอยาบนาจะเพื่อศึกษาเรื่องการทำ samae กារuna เพราะที่ผ่านมาได้เสาะแสวงหา

ครูอาจารย์ที่ฝึกปฏิบัติสามารถมาเป็น แต่ก็ยังไม่พบ เมื่อได้พบแล้วจึงต้องการที่จะบัวชเพื่ออยู่ฝึกปฏิบัติตัว

หลังกลับจากไปพบพระอาจารย์ทองเชื้อ รุ่นที่ 9 นักพูดซึ่งว่า “บัวชเลี้ยงโดย ชินเทียวย่างนี้ ตามไปคงไม่มีใครพบกระดูกแน่” ส่วนลูกของน้า กีพูดห้าทายท่านอีกว่า “หากบัวชได้จะให้ผ้าไตร 1 ชุด ถ้าไม่บัวชจะไม่ให้เข้าบ้านอีก”

ได้ฟังดังนั้นท่านจึงรับคำว่า “ถ้าซ้อมเมื่อไร จะบัวชทันที”

วันที่ 20 ก.ค. ปี พ.ศ. 2510 ท่านจึงได้อุปสมบทที่วัดโพธิเก赫าร อ.สว โดยมีพระครูวิจิตรกรณิษฐ์ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์เพชร เป็นพระกรรมวาจาอาจารย์ เมื่อบัวชเลี้ยงมาจำพรรษาอยู่กับพระอาจารย์ทองเชื้อ ชื่้พระอาจารย์ทองเชื้อก็ได้สอนกรรมฐาน 5 ให้ท่านไปฝึกปฏิบัติภาระ

คืนแรกที่ฝึกนั้นเองจิตก్รรโւณลงเกิดปฏิชั้นจนร่างสันไปทั้งตัว...

ท่านเมตตาเล่าให้ลูกศิษย์ผู้ใกล้ชิดฟังว่า “ภาระกรรมฐาน 5 ได้ไม่เกินอาทิตย์ 月 2 อุปเพงค้าปีติกีขันทันที่สันไปทั้งตัวเสียงดังโครมครามไปหมด ได้แค่เดือน 2 เท่านั้น ก็เห็นนิมิตตัวเองนั่งอยู่ข้างหน้า แต่เป็นคุณทั้สดอร์อยู่เห็นครึ่งตัวสวมเสื้อยืดคอแบบสีน้ำตาลไว้ผอมยาวหัวและก้น

ลักษณะเดียวกันนี้มาวางอยู่ข้างหน้า มีน้ำใสอยู่เต็มขัน ก็รู้ขึ้นมาทันทีว่า อ่อนน้ำใสเต็มขันนั้นเป็นปริศนา ประยุกต์เทียนเหมือนจิตเราะนั้นเอง เพราจะจิตไม่มีตัวตน”

เมื่อออกจากกรรมฐานแล้วท่านจึงเล่าถ่ายให้พระอาจารย์ฟัง

พระอาจารย์จึงกล่าวว่า “ผู้ที่เห็นนิมิตอย่างนี้มีน้อย (ผู้ที่เห็นตัวเองอยู่ข้างหน้า) เป็นผู้มีความสามารถปฏิบัติให้บรรลุถึงนิพพานในชาตินี้ได้”

ได้ฟังดังนั้นท่านจึงตอบพระอาจารย์ว่า “กระหมไม่ได้คิดอะไรถึงขั้นนี้ครับท่านอาจารย์ เพราะผมไม่รู้ว่า尼พพานไปทางไหน”

จากนั้นท่านก็ใช้กรรมฐาน 5 ที่พระอาจารย์สอนให้ ฝึกปฏิบัติภาระมาตัวของค์ท่านเองอย่างต่อเนื่อง

ท่านเมตตาเล่าไว้ว่า “ขณะที่กำลัง 2 ได้แล้วนั้นรู้สึกเกิดความอิ่มเอิ้นใจเป็นที่สุด มีความมั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถขององค์พระลับมาลัมพุทธเจ้าว่า เป็นของแท้แน่นอน เมื่อบัวชเลี้ยงท่านอาจารย์ผู้สอนเรายังไม่รู้ก็จะแสวงหาอาจารย์ผู้รู้ต่อไป ในคิดกลับบ้านแน่นอน เมื่อบัวชเลี้ยงต้องเรียนให้รู้ ถ้าไม่รู้ก็ขอถูกล่ำคาย”

หลังจากฝึกสามารถรับผ่านตามลำดับ แต่ก็ยังไม่สามารถใช้สมາชาติที่มีกำลังจากุปมาณนั้นไป เจริญวิปัสสนากรรมฐานได้ท่านจึงค้นคว้าเทียนเดียวประสนบทการณ์ธรรมที่ได้รับจากอาจารย์ปฏิบัติบัญชีตัวเองได้ จิตก్รรโւณลงหน้าไปตามลำดับ เมื่อติดข้องตรงจุดใดท่านก็จะมาค้นคว้าเองจากพระไตรปิฎกเพื่อนำไปแก้ไข

ท่านออกบล๊อกในวันเพื่อฝึกปฏิบัติเพียงลำพัง องค์เดียวทรายครั้งหลาวยครา จนกระทั่งวันหนึ่ง ขณะที่กำหนดจิตตัวบานจากไยม จิตก్รรโւณลงหน้าใหญ่ ลึกลับที่ติดข้องในจิตก్รรโւณลงหน้าในบัดดล เหลือเพียงจิตผู้รู้สว่างใส่...

นอกจากการฝึกค้นคว้าเพียรพยายามในการปฏิบัติภาระแล้ว วัดรวมบัญชีของหลวงพ่อ

สรวง ก็ได้รับการกล่าวขานจากศิษย์ทั้งหลายที่ได้ประจักษ์ว่า ท่านเคร่งครัดรักษาพราธรรม วินัยยิ่งนัก

แม้ศิษย์จะมาขอให้ท่านเมตตาปลุกเสก เครื่องรางของลัง แต่ท่านก็มิได้ออนุญาต เมื่อจากก็อว่ามิได้ก่อประโภชน์ได

หนังสือชีวิตและผลงานของหลวงพ่อสรวง บันทึกคำกล่าวของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้เอาไว้ว่า

“พระพุทธเจ้าไม่ได้ยกย่องอธิปไตยหริรารี การแสดงฤทธิ์ได้ คำดิน เหงาเหิน ก็เป็นพระอรหันต์ไม่ได้ ถึงนิพพานไม่ได้ พระพุทธเจ้ารับโภษด้วย ถ้าพระแสดงเช้า เช่น พระทำชาหนัง เห็นยาให้คนพิสูจน์ พันแห่ได้มีเช้า พระที่ทำเช่นนั้นอย่างติดวินัยลงมือ”

ตอนที่พระพุทธเจ้าให้กลั่นนิพพาน พากย์อินดู อุดอยาค แต่พุทธศาสนากำลังรุ่งเรือง จึงปลอมเข้ามานำขึ้นมาก เมื่อบาชแล้วแทนที่จะปฏิบัติธรรม ต้นเอวใช้เศษเศษหรือมาด้วย มาทำเครื่องรางของลังต่างๆ ถึงเสียหายมาถึงปัจจุบันนี้ แม้กระทั้งพระเดระผู้ใหญ่ ยังทำเหมือนพระ

การไปเชือพรมฯ เรายกตุลิว่า พระเขามิได้สำหรับลักษณะ ไม่ใช่มิว้ายเป็นสินค้า เราแค่ดึงพระ เอามาขายแล้วจะมีคุณค่าอะไร หมดความเลื่อมใสศรัทธา”

ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติสามารถของหลวงพ่อสรวงที่ได้ฝึกฝนค้นคว้าและตรวจสอบกับพระได้ปีกนั้น ท่านได้เขียนออกมานเป็นแผนผังการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน โดยในแต่ละขั้นท่านได้อธิบายความหมายและขั้นตอนการฝึกปฏิบัติเอาไว้อย่างละเอียด

ศิษย์ที่เคยอยู่ฝึกปฏิบัติกับท่านนั้น เล่าเอาไว้ว่า การอธิบายธรรมของท่านนั้นเป็นไปอย่างลึกซึ้งมาก แม้การทางร่างกายขณะที่ฝึกปฏิบัติ วิปัสสนา ท่านก็อธิบายเอาไว้อย่างละเอียด

เช่นการอธิบายธรรมที่ท่านได้เมตตาสอนศิษย์ให้ฝึกวิปัสสนา 4 วิวัฒนาการ ละเอียด...

“การปฏิบัติธรรมตามแบบสมตะวิปัสสนา นั้น ขอให้ศิษย์ทุกๆ คนพึงมีความเห็นทำความเข้าใจให้ถูกต้อง คือ ทุกๆ คนที่จะปฏิบัติกรรมฐานได้ก่อนอื่นก็จำต้องรู้ว่ารักษาศีล 5 ให้ได้ เมื่อมีศีลแล้วก็เริ่มปฏิบัติได้ การปฏิบัติเมื่อมีศีล 5 แล้ว ก็เริ่มฝึกหัดทำมานะ ซึ่งเป็นการทำสมาธิแบบหนึ่ง มีขั้นตอนวิธีการปฏิบัติเป็นขั้นๆ ใน 月an นั้น มี 8 องค์ แบ่งเป็น วูปมา 4 และ อูปมา 4 ในที่นี้เราจะทำครึ่วปมา 4 กันบ้างเพียงพอแล้ววูปมา 4 นั้น มี 4 องค์ คือ 月an ที่ 1 วิชาร 月an ที่ 2 ปิติ 月an ที่ 3 月an สุข และ 月an ที่ 4 เอกคคตา อุเบกษา”

“การนั่งกรรมฐาน ก่อนนั่งต้องการบูรพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ที่ต้องมีศรัทธา เชื่อมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ว่าเป็นของมีจริง เป็นของที่เราเคยเคารพศรัทธาอย่างสูง ไม่มีสิ่งใดที่เราจะเดารอย่างกว่าพระรอดตนตรัย แล้วก็การนั่งดูดูมิตามารดา อีกครั้งหนึ่ง การบูรพาอาจารย์อีกครั้งหนึ่งเรียกว่า ปัญจเคราะฟ และเมื่อเรารอจาก การนั่งสมาธิที่เช่นเดียว กัน กระบวนการอีก 5 ครั้ง เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูต่อท่านที่ รู้คุณด้วยและการตอบแทนบุญคุณ”

“เมื่อว่าไบฯ แล้วจิตมันก็ยืดกรรมฐานได้ การที่จิตยืดกรรมฐานได้ไม่หลง ถ้าหลงอยู่ไปเที่ยวคันหา เช่นว่าเกศา โลมา แล้วมันลืมเสียไม่รู้อะไรจำไม่ได้ อย่าเที่ยววนิก ด้านนิกรแล้วเดี่ยว ลังขารขันธ์ของเรานั่นมันอาจตัวอื่นมาใส่ให้เรา เรื่องอื่นมาใส่ให้ ถ้าเราไปกับเรื่องอื่นเสียพากหนึ่งแล้ว จะนั่นอย่างไปนิกรขัน ให้ตั้งตันว่า เกศา โลมา ใหม่ ไม่นิกรอะไร ถ้ามันเกิดนิกรคิดอะไรก็ ละเสีย เพราะธรรมชาติของจิต มันชอบนิกรคิดอยู่นึงไม่ได้ เราว่าอย่างนี้

เมื่อจิตตั้งมั่นได้แล้วปาน 1 จันได้ดี ไม่มีความนิกรคิดอื่นยืดกรรมฐานได้มั่นคงแล้ว จะเกิดความรู้สึกขึ้นมา รู้สึกว่าขันลูกชิ้นพอง หรือ ชาบชานที่พิภากลุกช้ำ ชาชา อะไรมาก็ บ่น ก็รู้สึกตัวพองออกไปตัวมันยาวขึ้น บ่นที่ตัวมันเตี้ยลง แล้วมาตัวเล็กตัวเบา ที่นี่มันก็มีการกระดูกที่มีอ หรือที่เท้า นีลาม 2 เริ่มจับแล้ว...”

หลวงพ่อสรวงนับว่าเป็นผู้บุกเบิกและสอนกรรมฐานให้แก่ญาติโยมใน จ.ชุมพร ซึ่งปัจจุบัน วัดถ้ำวัฒน์เมืองได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ให้เป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดแห่งที่ 1 โดยมีผู้ฝึกหัดในธรรมเดินทางมาร่วมปฏิบัติธรรมเป็นจำนวนมาก

ท่านครองเพศนารพชิตเป็นรัมโพธิรัมโพธิ แก่ศิษยานุศิษย์ จำนวนปี พ.ศ. 2538 ท่านจึงละสังขารอย่างสงบ เป็นแบบอย่างแห่งกิจชุบทวีภูมิแก่ที่ทรงธรรม 5 ประการ เอาไว้อย่างครบถ้วน ตามที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้อย่างสมบูรณ์แท้จริง ○

๔๖๐๗๙
๕๘๙. ๑๓๙๙
๑๗. ๗. ๓๙

ท่านออกปลัดกิเวก
เพื่อฝึกปฏิบัติเพียงส่าพัง
ของค์เดียวทูลายศรีจัลลายครา
จนคระที่วันหนึ่งขยันที่ทำหนด
จิตวันบำรา羯จากโյน
จิตก้ารวนลงชานานให้ถู
สิงที่ติดข้องในจิต
กีขาดสะบันโนบดดด
เหลือเพียงจิตผู้รู้สว่างไสว...